

Informační leták

Kněžského bratrstva sv. Pia X.

Brno, 16. ledna – Sv. Marcela I.

Drazí věřící,

přestože se souboji současných ideologů, manipulátorů a různých zájmových skupin ve vztahu k onemocnění SARS-CoV-2 a k očkování snažím spíše vyhýbat, považuji za nutné ozřejmit ještě jednou morálně theologické stanovisko k problematice očkování. Bohužel platí, že čím méně racionality, tím více vášni. Tomu bychom se jako katoličtí křesťané měli vyhýbat a nenechat si narušit zdravou rovnováhu ve svém životě.

V tomto letáku otiskujeme dobře propracovaný článek P. Sélégnyho k problematice očkování, užití kmenových buněk a související morálně theologické problematice. Tento článek byl zveřejněn z rozhodnutí generalátu FSSPX a je tedy směrodatnou linií našeho postoje. P. Sélégny byl civilním povoláním lékař, proto je kompetentní nejen theologicky, ale i profesně problematice porozumět a zabývat se jí.

S principy tohoto článku ve věci uplatnění morálních principů ve vztahu k očkování souhlasí i „Stanovisko ČBK k očkování proti covid-19“ z 22. 12. 2020, vypracované Mons. Antonínem Baslerem.

Prakticky shrnuto platí následující:

1/ Pokud je možnost výběru obdobně účinných vakcín, je morální povinností volit takovou vakcínu, která není vyvinuta, zkoušena ani produkována s použitím kmenových buněk získaných z uměle potracených plodů, tedy vakcínu ze své podstaty plně legitimní.

2/ „Pokud není k dispozici jiná vakcína“ (buď neexistuje, nebo není běžně přístupná) „a pokud existuje nebezpečí závažného ohrožení zdraví, je morálně přípustné dát se očkovat nebo očkovat jiné, a to i vakcínou vyvinutou s použitím buněk získaných morálně problematickým způsobem“ (Stanovisko ČBK). Totéž platí i pro vakcíny na takových buňkách zkoušených a s jejich pomocí produkováných.

3/ „Nechat se očkovat proti SARS-CoV-2 je tedy morálně přípustné“, přestože v ČR (alespoň zatím) zvolit vakcínu nelze, natož vakcínu zcela morálně nezávadnou. Ale „nelze nikoho diskriminovat kvůli rozhodnutí nenechat se očkovat. Očkování není obvykle morální povinnost, a proto musí být dobrovolné“ (Stanovisko ČBK). Není však přípustné ani nikoho diskreditovat či osočovat kvůli tomu, že se očkovat nechá.

4/ Žádná autorita nemá právo nikoho nutit k očkování vakcínou, která není řádně vyzkoušená, testovaná (nejsou dokončeny klinické zkoušky) a za niž nepřebírají zodpovědnost ani její výrobci (v názorech na účinky a míru rizik nejsou jednotní ani odborníci). Proto v tomto případě nelze nikoho neočkovaného ani zákonem legitimně omezit.

5/ Nelze tvrdit, že za současné situace v ČR ten, kdo se podílí na očkování, či očkování přijímá, či jej odmítá, se dopouští morálně nedovoleného jednání a měly by mu být jako veřejnému hříšníkovi, dokud nezjedná nápravu, upírány svátosti (to by byl důsledek toho, kdyby se jednalo o morálně nedovolené jednání).

Věřící nechť se ve věci očkování poradí s odborníky – lékaři, epidemiology apod. –, zváží rizika a úměrně svému zdravotnímu stavu a míře předpokládaného nebezpečí učiní s obezřetností praktické rozhodnutí. V této věci jako kněží nejsme nikomu kompetentní radit, proto to ani nebudeme dělat a tím přebírat zodpovědnost za případné komplikace po očkování nebo zdravotní újmu vzniklou neočkovanému nákazou SARS-CoV-2. Posuzovat s tím související otázku míry nebezpečnosti nákazy (ať obecně, nebo pro konkrétní osobu vzhledem k jejímu zdravotnímu stavu a věku) rovněž není v naší kompetenci.

Samozřejmě, že odmítáme jako mravně nedovolené využívání kmenových buněk z uměle vykonaných potratů, každý umělý potrat považujeme za vraždu, ale také upozorňujeme, že denně probíhá velké množství potratů, z nichž se potracené plody zneužívají např. v kosmetickém průmyslu a děje se řada dalších zvěstev, a není v našich silách proti tomu účinně zasáhnout. Potraty v ČR a s nimi související výkony se platí z daní a zdravotního pojištění, přispíváme tedy na to všichni. V těchto případech užívá a vždy užívala Církev zásady pro *voluntarium indirectum* – nepřímou a vzdálenou spolupráci. Do té míry, do které něco proti všem výše uvedeným zlům konat můžeme, to konejme, ale nezapomeňme, že bez návratu ke katolické víře je návrat ke křesťanské a i přirozené morálce iluzí.

Nicméně pohlížíme kriticky na výběr vakcíny zkoušené na kmenových buňkách Svatým stolcem, neboť Vatikán jako suverénní stát má možnost výběru vakcíny, má tedy i povinnost vybrat vakcínu morálně

nezávadnou, jak ostatně vyplývá ze stanoviska ČBK. Navíc jako nejvyšší morální autorita má také nejvyšší zodpovědnost.

Tuto odpověď považují ze své strany za vyčerpávající a na neustále znovu opakované příspěvky k tématu, pokud se nezmění zásadně okolnosti pro morálně theologické posouzení, nebudu již reagovat.

Mnohé věřící v současnosti rovněž znepokojuje všeobecná společenská a politická situace. Musíme si však uvědomit, že celý vývoj není něčím neočekávaným, něčím, o čem bychom již dlouho nemluvili a s čím bychom nepočítali. Přesto se někdo cítí těmi či oněmi událostmi najednou zaskočen, překvapen. Současný vývoj je ale spíše logický, než překvapivý.

Vždyť zodpovědností našich pastýřů se díky liberální a ekumenické ideologii vyprázdňená Církev za posledních třicet let i u nás vyprázdnila personálně. Ideově impotentní koncilní katolictví rozložilo i zbytky po devadesátém roce se obnovující křesťanské politiky a poslední její stopy definitivně zlikvidovali provokatéři s užitečnými idioty. Tak dnes místo ve službě Kristu obnovované a reformované společnosti žijeme ve společnosti postkřesťanské, mravně rozložené, ideově rozvrácené a zvrácené a jen pocitově, nikoliv racionálně reagující na své problémy a různé hrozby. Byť někdo dílčí přirozené věci ještě pravdivě pojmenuje a správně chce řešit, stejně se zmítá v bažině bezbožné současnosti. Není to problém izolovaně český, ale vskutku globální. Taková společnost je ovšem plodným rejdištěm nadnárodního kapitálu a mocenských uskupení, která jsou hlavním zákulisním hybatelem moci a cíleně vnitřní rozvrat společnosti k jejímu zotročení médií (k nim patří i výraznější média rádobý konzervativní, která monitorují opoziční myšlení a ovlivňují ho chtěným směrem) a kontrolovanými finančními toky podporují a udržují. Vždy je důležité ptát se, kdo to platí... A zadarmo nikdo nikomu peníze nedá, každý za ně něco očekává!

Bůh byl, je a zůstává přes to vše Pánem dějin a to, co zažíváme, je hlavně trestem za liknavost, nezájem a nevěrnost katolíků, za zradu biskupů, kněží, řeholníků, za ochladnutí lásky k Bohu a šířící se vášeň lásky k tomuto světu. To nám říká Panna Maria v La Salettě. Jediná cesta z tohoto marasmu je „pokání, pokání, pokání“. To ukazuje opět Matka Boží skrze anděla ve Fatimě. A Panna Maria v La Salettě říká: „Řím ztratí víru a stane se sídlem Antikristovým.“ Proto byla La Saletta dlouho

na indexu zakázaných knih, protože to bylo nepředstavitelné. O všem, co zažíváme, Panna Maria v La Salettě a ve Fatimě hovořila, katolíci to čtou, tak proč, když se z toho zatím jen nepatrná část projevuje, ten neklid? Víme, že Panna Maria nás neopustí, pokud my neopustíme ji, že nás uchová při víře, že nám dá, ať už živým zde na zemi, nebo na zemi mrtvým pro Krista a v Kristu, život věčný a vítězství svého Neposkvrněného Srdce. Chce to méně internetu, více modlitby a dobrých knih. Někteří se hrozí toho, že „v USA konzervativcům vypínají sociální síť“. Kež by byly vypnuty sociální síť všem katolíkům, jaké by z toho vzešlo dobro. Vždyť jen modlitbou, plněním stavovských povinností a prací na vinici Páně pro apoštolát, a ne čtením a psaním blbin v mediálním prostoru, přichází požehnání. Rovněž veškeré kvalitní mezilidské vztahy lze pěstovat pouze v osobním kontaktu a ve společenském životě.

Díky pomoci a obětavosti některých věřících pokračujeme v rekonstrukci Domu sv. Hedviky. Obnoven byl topný systém a rozvody vody. Nyní se pracuje na zřízení WC, sprch a zřízení kuchyně a jídelny. Pokud nedojde k nějakým mimořádným komplikacím, do začátku léta by vše mělo být připraveno tak, aby to splňovalo hygienické normy a předpisy pro konání dětských táborů. Postupně připravujeme prostor i pro kapli. Ale abychom mohli pokročit, potřebovali bychom sponzory na okna a dlažbu. Okna budou stát 250 000,- Kč a dlažba do kaple 120 000,- Kč. Ostatní materiál a práci plánujeme postupně financovat z příspěvků věřících a ostatních příjmů. Za dosavadní podporu všem děkujeme.

V únoru vychází druhé vydání Dědictví Otců poté, co první vydání je už delší dobu beznadějně vyprodáno. Druhé vydání je rozšířeno o několik písni. Jsme rádi, že tento kancionál našel oblibu v mnohých katolických společenstvích.

S kněžským požehnáním

P. Tomáš Stritzko FSSPX

Je očkovací látka proti covidu-19 morálně bezproblémová?

P. Arnaud Séléigny FSSPX

(zdroj: *fsspx.news*, 4. prosince 2020)

Zatímco více výrobců ohlašuje brzké vyvinutí očkovací látky proti covidu-19, kolují o těchto produktech různé zvěsti s hypotézou, že je u nich prakticky vyloučena morální dovolenost.

Farmaceutická situace je nanejvýš komplexní a velmi rychle se dále vyvíjí. Do dnešního dne je ve vývoji necelých 32 různých očkovacích látek, které jsou založeny na čtyřech různých vývojových metodách.

Tento článek se zabývá výlučně odpovědí na tuto morálně teologickou otázku: Je na konkrétním základě způsobu fungování očkovací látky a metody její výroby možné používat některou z těchto očkovacích látek bez spáchání hříchu?

Každý může mít vlastní názor na původ covidu-19, na způsob, jak se s ním nakládá, na očkovací politiku té či oné země, na očkování obecně; ale všechny tyto prvky nic nemění na zde předloženém morálně teologickém závěru.

Článek sestává ze tří částí, které jsou nutné k porozumění přijatého morálně teologického posudku.

* * *

Úvod do problematiky očkování

Základní myšlenky k očkování

Myšlenka imunizovat tělo proti škodlivým účinkům jedů či původcům infekcí není nová. Dost možná má svůj počátek již u krále Mithridatése (132–63 př. Kr.). Existují zprávy o tom, že Mithridates užíval malé dávky jedu, aby si na něj jistým způsobem zvykl. Tato myšlenka dnes opět nalezla uplatnění v tzv. *desenzibilizaci*, která má za cíl minimalizovat nepřiměřené reakce alergiků. Člověk je tu vystavován kontaktu se stále většími množstvími látek, na které přecitlivěle reaguje, aby se nakonec dosáhlo potlačení alergické reakce na tyto látky.

U očkování je mechanismus jiný. Spočívá v podávání původce infekce zcela nebo po částech, aby se vyvolala obranná reakce imunitního systému a tím se mu umožnilo, aby v reálné konfrontaci s tímto původcem jej identifikoval a zabil.

Z toho je nutno vyvodit první důležitý závěr. Očkování využívá pouze určité vlastnosti lidského či zvířecího těla – jeho tzv. *imunity*, tj. schopnosti se aktivně bránit proti cizím původcům nemoci, kteří je napadnou. Jestliže je tedy pacient nakažen bacilem tuberkulózy a z onemocnění se uzdraví, je imunní vůči novému onemocnění; jedná se o *přirozenou imunitu*. Pokud je někdo jiný naočkován BCG (bacilem Calmette-Guérin), který pochází z tuberkulózního bacilu zbaveného škodlivosti, vybuduje si rovněž imunitu, která je vytvořena očkováním; jedná se o *indukovanou imunitu*, která je účinná proti bacilu tuberkulózy.

Různé druhy očkovacích látek

Dosud bylo možno dělit očkovací látky do dvou kategorií: oslabené živé očkovací látky a inaktivované očkovací látky.

V prvním případě je původce infekce nejprve natolik modifikován, že je zbaven škodlivosti, ale jeho *antigenita*, tj. jeho schopnost vyvolat imunitní odpověď, zůstává. Příklad BCG je typický pro tuto metodu. Imunitní systém zaútočí na původce infekce a později si bude jeho napadení pamatovat; potom se může bránit proti napadení skutečným původcem infekce.

Tento druh očkování je však kontraindikován u osob s oslabenou imunitou – tj. jejichž imunitní systém funguje omezeně –, protože je tu nebezpečí skutečné infekce. To byl kupříkladu případ očkování proti neštovicím, které vedlo k opravdovým dramatům.

V případě inaktivovaných očkovacích látek je původce umrtven; lze jej aplikovat zcela nebo zčásti. Mezi nimi je zvláštním případem očkovací látka proti tetanu: nevyužívá se zde původce infekce, nýbrž jed, který vytváří a který je nebezpečný a dokonce smrtelný. Tento toxin je před podáním zbaven jedovatosti, takže nepředstavuje žádné nebezpečí, avšak svou antigenní účinností si ponechává.

Zde lze jmenovat také takzvané očkovací látky na proteinové bázi: látka se skládá z proteinů obalu viru nebo z celého obalu viru, který je zbaven obsahu.

Jiná varianta spočívá v použití pro člověka neškodné částičky viru (virového vektoru) za účelem vpravení očkovací látky do buněčného cíle.

Syntetické očkovací látky

V posledních deseti letech byl vytvořen nový typ očkovací látky. Nejprve se o něm uvažovalo v souvislosti s nemocemi jako ebola či zika. Tato myšlenka se opět uplatnila ve vztahu k očkovací látce proti covidu-19.

Jako všechny živé organismy obsahuje virus covidu-19 genetický materiál, který je tvořen ribonukleovou kyselinou (RNA). RNA může v živých organismech existovat v různých formách: mRNA (messenger-RNA), která přenáší informace od DNA v buněčném jádru k výkonným soustavám; tRNA (transfer-RNA), která poskytuje elementy, které mají být uspořádány podle kódu mRNA; rRNA (ribosomální RNA), z níž jsou tvořeny ribozomy, tj. „továrny“ k výrobě bílkovin.

Myšlenka syntetických očkovacích látek je založena na kopírování malé části dotyčného viru ve formě mRNA. Část zvolená v případě covidu-19 je ta, která kóduje Spike-protein, element, který viru umožňuje pronikat do buněk.

Tato očkovací mRNA je aplikována očkovanému a dostane se do buňky, kde se rozmnoží. Když buňku opustí, je vyhodnocena jako cizí prvek a zničena imunitním systémem. V důsledku toho získá očkovaný indukovanou imunitu, která mu umožní zdolat případnou skutečnou infekci covid-19.

Výhoda této metody spočívá v rychlosti vývoje. Skutečnost je taková, že tuto metodu používají obě laboratoře, které již zveřejnily velmi uspokojivé výsledky ohledně očkovací látky proti covidu-19. Ruská laboratoř *Gamaleya* vytváří očkovací látku podobným způsobem, ale ke vnesení fragmentu RNA používá „vektor“, tj. pro člověka neškodný virus. To by mohlo představovat morální problém, jak o tom bude pojednáno dále.

Příprava očkovacích látek

Výroba očkovací látky probíhá ve třech fázích: vývoj, výroba a laboratorní pokusy. Během těchto tří vývojových stádií mohou nastat morální obtíže.

Budíž hned poznamenáno, že se tato otázka netýká očkovacích látek proti bakteriálním nemocem. V jejich případě je živý roztok, v němž se rozmnožují „očkovací bakterie“, tvořen pouze řadou živin: glukózou, vodou, vápníkem atd.

V případě virových očkovacích látek potíží spočívá v tom, že pro každý z těchto tří kroků výroby může být nezbytná virová kultura, pro niž je nutné prostředí z živých buněk, v nichž se musí očkovací virus rozmnožit. Ve

zvláštním případě syntetických očkovacích látek je toto případ pouze testovací fáze.

Příslušní výrobci k tomu používají tři druhy buněk: buňky, které pocházejí z lidských nebo zvířecích orgánů; kontinuální buněčné řady¹, které jsou často rakovinného původu a téměř neomezeně se rozmnožují; lidské embryonální buňky, které se rovněž velmi dlouho rozmnožují.

Lidské embryonální řady

V rámci posledně jmenovaných existují toho času nejméně tři řady, které se odvíjejí od některého lidského zárodku, který byl potracen: řada HEK-293, odvozená od plodu potraceného roku 1972 v Nizozemsku, řada MRC-5, odvozená od plodu potraceného roku 1966 v Anglii, a řada Per.C6, odvozená od plodu potraceného v Nizozemsku roku 1985.

Používání buněk, které pocházejí z potracených plodů, k výrobě očkovacích látek je tedy v běhu od 60. let 20. století a vedlo již k vyvinutí různých očkovacích látek, např. proti zarděnkám, planým neštovicím, žlutence typu A a oparu.

Při vývoji očkovacích látek proti covidu-19 se tyto buňky používají k produkci buď virových vektorů (adenovirů), které transportují účinnou očkovací látku, nebo koronavirového Spike-proteinu, který vyvolává imunitní odpověď.

Farmaceutické firmy bohužel přednostně používají buňky z lidských plodů a méně pak buňky z dospělých organismů, protože ty už nemají odpovídající schopnost dělení a vykazují již genetické chyby. Také je u zárodečných buněk nižší pravděpodobnost toho, že budou kontaminovány viry nebo bakteriemi.

Morální problémy používání buněčných řad, které pocházejí z potracených plodů

Otázka zní, zda je možné, nebo v některých případech dokonce žádoucí, použít očkovací látku, která byla vypěstována z buněk pocházejících z potratů.

¹ Buněčná řada či buněčná linie je homogenní populace buněk, která je po uskutečněních po sobě následujících mitózách (buněčných děleních) stabilní a vyazuje teoreticky neomezenou schopnost dělení.

Zločin umělého potratu je tak odporný a dnes tak široce rozšířený, že se tato otázka na první pohled může zdát nadbytečná; katolík odpoví spontánně: Ne.

Ve skutečnosti se tento problém může projevit jako nanejvýš choulostivý. Za zvláštních okolností je člověk totiž konfrontován s tak závažnými povinnostmi, že může dojít k opravdovému konfliktu svědomí. V těchto strašných dilematech je nezbytná podpora ze strany morální teologie k pečlivému posouzení situace a k rozpoznání dobra, které je nutno vykonat.

Předběžné poznámky

Je třeba poznamenat, že zárodečné buňky nejsou vpichovány s očkovací látkou, jak si někteří myslí; jsou používány pouze k pěstování virů a viry je vlastně ničí, stejně jako jsou ničeny infikované buňky pacienta.

Rovněž je nutno upozornit, že není hříšné samotné používání zárodečných buněk, neboť ty mohly být získány i dovoleným způsobem, totiž při samovolném potratu. Hříšná je skutečnost, že byly získány zlým jednáním – umělým potratem.

Významná rozlišování

Princip, kterým se řídí úvahy v těchto situacích, se týká *spolupráce na zlu*. Obecná otázka zní: Je přípustné spolupracovat na zlu nebo na hříchu jiných? Morální teologie poskytuje nezbytná vysvětlení.

Jako „spolupráce na zlu“ se označuje skutek, při němž někdo hříšníkovi pomáhá spáchat hřích, přičemž je jedno, kolik pomoci se mu dostane. Aby došlo ke „spolupráci na zlu“, musí mít jednání spolupracujícího skutečný vliv na zlý skutek, a sice formou poskytnutí pomoci.

K jejímu posouzení je nutno ji exaktně zařadit. To má rozhodující význam. Kdo zanedbá toto upřesnění, riskuje, že morální kvalitu takové spolupráce neposoudí správně.

Tato spolupráce se označuje jako *bezprostřední (přímá)* tehdy, jestliže osoba spolupracující s hříšníkem vykoná vlastní hříšný čin, např. když pomůže zloději odnést nebo ukrýt kořist. Tak je tomu i u chirurgické asistence, která provádí určité části potratu spolu s potratovým lékařem.

Spolupráce se označuje jako *nepřímá* tehdy, jestliže spolupracující dává k dispozici to, co slouží hříšníkovi – materiál, nutná opatření, prostředky –, nebo mu umožňuje hřích spáchat snadněji. Tak je tomu např., když někdo zloději drží žebřík nebo když zdravotní sestra asistuje potratovému lékaři. Tato nepřímá spolupráce může konečně být více nebo méně „blízká“ či

„vzdálená“ podle toho, zda poskytnutá pomoc má větší nebo menší vliv na spáchaný hřích, resp. s ním více nebo méně souvisí. Zhotovení obrazu modly pro pohana je tedy blízká spolupráce. Ale prodej dřeva, z něhož bude modla vyrobena, je spolupráce vzdálená.

Na druhé straně se podle úmyslu rozlišuje mezi *formální* a *materiální* spoluprací:

Při *formální* spolupráci souhlasí spolupracující dobrovolně s hříchem, při němž pomáhá. Osoba, která například pomáhá pachateli vloupání tím, že hlídá, přičemž současně hřích schvaluje, tedy kooperuje formálně. Skutečně i zákon ji označuje jako „spolupachatele“.

Spolupráce je *materiální*, pokud spolupracující hřích nechce, ale jedná jistým způsobem, ačkoliv předvídá, že hříšník jeho přispění zneužije k hříchu. Tak se barman, který je připraven již opilému zákazníkovi podat ještě několik drinků pouze pro peníze, podílí na hříchu opilosti, nesdílí však úmysl opilce.

Principy

- *Formální* spolupráce je vždy nezákonná a zakázaná, neboť se ztotožňuje s hříchem, na němž člověk spolupracuje. Spolupracující chce samotný hřích.

- *Bezprostřední (přímá)* spolupráce, i když je pouze materiální, je neoprávněná, neboť je to zlé jednání a většinou hřích, který je totožný s hříchem hlavního pachatele. Například asistující chirurg, který se podílí na sterilizaci – podvázání vaječníků nebo vasektomii –, páchá stejný hřích jako hlavní chirurg. Neboť jeho jednání přímo ovlivňuje akt hříchu, který by bez něho nemohl být spáchán buď vůbec, nebo přinejmenším s mnohem většími obtížemi.

- *Nepřímá* spolupráce je buď přípustná, nebo nepřípustná. Většinou a obecně vzato je nezákonná. Neboť se musíme vždy snažit upouštět od špatných jednání nebo se vyhýbat spolupráci na nich.

- Pro nějaký skutečný užitek nebo vážnou nutnost můžeme být nicméně někdy nuceni činit něco, co je sice samo o sobě dobré, ale přece jen představuje spolupráci na nějakém špatném jednání.

Ona předmětná užitečnost či nutnost může být natolik naléhavá, že můžeme být omluveni od povinnosti vyhnout se spolupráci na zlu. Musí zde být nějaký přiměřeně závažný důvod, abychom směli dovoleně spolupracovat.²

² Merkelbach: *Summa theologiae moralis*, t. I. Paříž, Desclée De Brouwer, 1931, s. 394–400.

Vezměme si všeobecný příklad: různé druhy spolupráce na umělém potratu:

- Bezprostředně spolupracující: asistující chirurg, který přímo podporuje jednotlivé chirurgické kroky.

- Blízce nepřímo spolupracující: operační sestra, která lékaři pomáhá tím, že mu podává nástroje.

- Méně blízce nepřímo spolupracující: zdravotní sestra, která ženu připravuje na zákrok.

- Ještě méně blízce nepřímo spolupracující je ten, kdo zajišťuje provoz operačního sálu.

- Ještě mnohem dále je ten, kdo sterilizuje nutné nástroje.

- Vzdáleně spolupracující: firma, která dodává anestetika a nástroje, nebo výrobce chirurgických nástrojů; v obou případech mohou být dodané nástroje použity i k jiným operacím než k přerušení těhotenství.

- Velmi vzdáleně spolupracující je podnik, který tyto výrobky dodává.

Ačkoliv u všech jmenovaných existuje materiální spolupráce, je „blízkost“ vůči spáchanému hříchu velice rozdílná. Mohli bychom říci, že každý jednotlivý takto materiálně spolupracující je absolutně povinen se spolupráce vzdát? Za každou cenu?

Morální teologie odpovídá: Ne. Vliv na zlý čin je např. u toho, kdo zametá operační sál, tak slabý, že k pokračování v takovém jednání postačuje jako důvod udržet si pracovní místo.

Na druhé straně musí být důvod takového pokračování v jednání tím závažnější, čím silnější je vykonávaný vliv. A když je ona „blízkost“ příliš velká, není důvodu k její omluvě. Potom je nutno spolupráci odmítnout, i kdyby to znamenalo změnu zaměstnání.

Uplatnění ve vztahu k očkovacím látkám, které jsou vyráběny z buněk pocházejících z potratů

Nyní jde o to, abychom dobře zařadili spolupráci osob podílejících se na výrobě nebo používání očkovací látky, jestliže je vyráběna s použitím buněk pocházejících z potratu. Přitom vycházíme z materiální spolupráce, protože formální spolupráce je v každém případě ilegální.

Kdo tuto očkovací látku *vyrábí* nebo dodává na trh, spolupracuje na hříchu potratu způsobem, který sice nelze považovat za blízký, přece však za nemorální. Morální vina ale varíruje podle úlohy, kterou kdo v celé věci má. Kdo řídí farmaceutický podnik, který profituje z předchozího umělého potratu, nese větší odpovědnost. Za prvé proto, že by mohl od výroby očkovací látky upustit, a za druhé proto, že by měl zastavit používání

zárodečných (z potratu pocházejících) buněčných řad a zvolit jiné řady, které nepředstavují žádný morální problém, i kdyby to s sebou neslo určité nevýhody.

Výzkumník, který vybírá buněčné řady, s nimiž by chtěl pracovat, se nachází v podobné situaci: profituje z předchozího zločinu. Ale v případě *laboranta*, který je pouze vykonavatelem, nebo u řidiče nákladního vozu, jenž očkovací látku rozváží, je to jen vzdálená spolupráce; je proto přijatelná, zejména u posléze jmenovaného.

Lékař, který očkuje pacienta, nebo *pacient*, který se nechá očkovat, vykazují jen vzdálenou spolupráci, protože tato jednání potratu napomáhají a podporují jej jen velmi vzdáleně a nepatrně. Z dostatečných zdravotních důvodů by tato jednání mohla být morálně přípustná.

Tak např. může být mladá žena, která se chce vdát, očkovaná proti zarděnkám, přestože je příslušná očkovací látka vyráběna téměř vždy s pomocí zárodečných buněk, které jsou získány potratem. Důvodem je nebezpečí pro dítě: Pokud žena během těhotenství, především v jeho prvních třech měsících, dostane zarděnky, je tu vysoké riziko poškození orgánů – oka, sluchu nebo srdce. Tato poškození jsou trvalá.

Je-li však k dispozici očkovací látka, která je vyvinuta pomocí buněk nezískaných potratem, musí být použita ona.

Uplatnění v případě očkovací látky proto covidu-19

Těžiště zde spočívá pouze v morálním aspektu užití nějaké očkovací látky proti covidu-19 v souvislosti s jeho přípravou či výrobou.

Řady použité pro očkovací látku proti covidu-19

Úplný seznam připravovaných očkovacích látek je obsažen v dokumentu v příloze k tomuto článku (*viz níže*). Tento dokument vždy přesně uvádí příslušnou zodpovědnou firmu, rovněž možné použití buněk z potracených plodů v některé ze tří fází přípravy: vývoj, výroba a testování.

Morálně teologický posudek na základě stanovených principů

Protože některé z předkládaných očkovacích látek nebyly vyrobeny za použití zárodečných buněčných řad, pocházejících z potratů, a nepředstavují tudíž z tohoto hlediska žádný morální problém pro jejich užívání, musí se jim dát přednost před ostatními.

Ty očkovací látky, při jejichž výrobě byl použit mravně problematický preparát, musí být vyloučeny z užívání do té míry, jak je to jen možné.

Co však tehdy, když někdo v konkrétním případě pro sebe vidí nutnost nechat se naočkovat, ale nemůže získat žádnou očkovací látku, při jejíž výrobě nebylo použito plodových buněčných řad? Může tomu tak být případech odůvodněných lékařsky (ohrožení starší lidé) nebo vzhledem k situaci v zaměstnání (exponovaný lékařský personál) či ze služebních důvodů, jako např. při cestování letadlem, protože existuje již minimálně jedna letecká společnost – v tomto případě Qantas –, která ohlásila, že bude k přijetí cestujícího vyžadovat očkování, jakmile budou očkovací látky k dispozici. Je velmi pravděpodobné, že k tomuto požadavku se brzy uchýlí mnoho leteckých společností.

Protože spolupráce na hříchu je jen velmi vzdálená a uvedený důvod je dostatečně závažný, je v těchto případech možné nasadit takovou očkovací látku. Zůstává úkolem každého jednotlivce, aby se poradil a posoudil, zda je to opravdu nezbytné.

Je třeba zdůraznit, že se zde nacházíme v oblasti úsudku na základě opatrnosti, který nemůže být pro všechny a ve všech případech jednotný. Morální teologie říká, co je dovoleno a co je zakázáno. Předkládá zásady. Ale je věcí osobní opatrnosti posoudit jejich užití případ od případu.

Co se týká záležitostí mimo tuto otázku [oprávněnost podle původu a přípravy očkovací látky], ta náleží do oblasti osobního názoru. Protože správnost osobního názoru nemůže být zcela dokázána, je jako u každého názoru nesmyslné a nemožné jej chtít každému vnutit. Každý může mít svůj názor na původ covidu-19, na způsob, jak se s ním nakládá, na očkovací politiku té či oné země, na očkování obecně; ale tyto záležitosti nemění nic na zde předloženém morálně teologickém závěru.

Poslední poznámka

Budiž poukázáno na to, že vedle případů očkování, která jsme zkoumali, nastupuje spolupráce na zlu i v mnoha jiných podobných situacích; ty lze pojednat a vyřešit podle stejných morálních principů. Například:

Měli bychom přestat platit daně, kupříkladu ve Francii, protože se část těchto peněz používá na financování potratů a umělých oplodnění?

Měli bychom připustit nákupy u lékárníka, který prodává nedovolené produkty: potratové prostředky, kondomy, antikoncepci? Nebyla by to forma podpory?

Měli bychom souhlasit s tím, aby o nás pečoval lékař, který schvaluje potraty a předepisuje antikoncepční pilulky?

Měli bychom přivolit k návštěvě obchodních domů a knihkupectví, kde se prodávají špatné tiskoviny?

Měla by se pokladní bránit přijmout platbu od zákazníka, který kupuje mravně závadné DVD?

Je jasné, že tento seznam by mohl pokračovat do nekonečna.

Poslední příklad je převzat z Nového zákona: Je dovoleno jíst *maso obětované modlám*, tj. maso ze zvířat, která byla předtím obětována modlám (1 Kor 8,1)?

Abychom tuto otázku správně zařadili, musíme vědět, že veškeré maso konzumované ve starověku nutně procházelo přes chrám. Vskutku existuje v řečtině jen jediné slovo, *mageiros* (užívané výlučně v mužském rodě), k označení kněze, řezníka i kuchaře; pro toho, kdo by se býval chtěl vzdát obětovaného masa, nebylo k dispozici žádné jiné maso.

Dodejme, že hřích modloslužby je jedním z nejzávažnějších, neboť útočí přímo na samotného Boha.

Odpověď svatého Pavla zní: Je dovoleno jíst toto maso, pokud to nespovídá bližního ke hříchu. To znamená, že ten, kdo toto maso jí, se nepodílí na hříchu modloslužby. Jinak by sv. Pavel takovou odpověď nemohl nikdy dát. Stejně tak se ten, kdo se při užití očkovací látky proti covidu-19, k jejíž výrobě byla použita jedna z výše jmenovaných buněčných řad, nachází v situaci dostatečně vzdálené materiální spolupráce, nepodílí na hříchu potratu, který byl spáchán před 35, 48 nebo 54 lety.

Je však nutné, jak jsme uvedli, se pokud možno vyhnout i materiální spolupráci na zlu, a když existuje možnost volby, musíme si vybrat tu očkovací látku, která nepředstavuje žádný morální problém.

Nicméně se nesmíme spokojit s tímto závadným stavem, aniž bychom cokoli podnikli. Vlivní katolíci musí nasadit veškeré síly, aby přiměli farmaceutický průmysl vyvíjet nové očkovací látky na buněčných nosičích, které nepředstavují žádný morální problém.

SEZNAM TOHO ČASU PŘIPRAVOVANÝCH OČKOVACÍCH LÁTEK

32 níže uvedených očkovacích látek je seřazeno podle použití – či nepoužití – nedovolených buněčných řad, tj. takových, které pocházejí z potracených plodů.

I. Farmaceutické podniky používající buněčnou řadu, která pochází z potraceného zárodku

1. Vývojová fáze: zahrnuje přípravné pokusy a studie toho, jak má být očkovací látka vytvořena. Nedovolená linie, z níž pocházejí, je uváděna v pravém sloupci.

Očkovací látky s použitím virových vektorů:

– Altimmune (USA)	(Per.C6)
– Astra Zeneca & University of Oxford (Velká Británie, USA)	(HEK-293)
– CanSino Biologics, Inc. Beijing Institute of Biotechnology, Academy of Military Medical Sciences, PLA of China (Čína)	(HEK-293)
– Gamaleya Research Institute (Rusko)	(HEK-293)
– Janssen Research & Development, Inc. Johnson & Johnson (USA)	(Per.C6)
– Vaxart (USA)	(HEK-293)

Očkovací látky na proteinové bázi:

– Anhui Zhifei Longcom Biopharmaceutical/Institute of Microbiology, Chinese Academy of Sciences (Čína)	(HEK-293T)
– University of Pittsburgh (USA)	(HEK-293)

2. Výrobní fáze: používá model koncipovaný pro velkovýrobu.

Očkovací látky s použitím virových vektorů:

– Altimmune (USA)	(Per.C6)
– Astra Zeneca University of Oxford (Velká Británie, USA)	(HEK-293)
– CanSino Biologics, Inc. Beijing Institute of Biotechnology, Academy of Military Medical Sciences, PLA of China (Čína)	(HEK-293)
– Gamaleya Research Institute (Rusko)	(HEK-293)
– Janssen Research & Development, Inc. Johnson & Johnson (USA)	(Per.C6)

– Vaxart (USA) (HEK-293)

Očkovací látky na proteinové bázi:

– University of Pittsburgh (USA) (HEK-293)

3. Fáze laboratorního testování očkovací látky: ověřuje kvalitu očkovací látky na buněčné tkáni.

Inaktivovaná očkovací látka:

– Sinovac Biotech Co., Ltd. (Čína) (HEK-293)

Očkovací látky na proteinové bázi:

– Anhui Zhifei Longcom Biopharmaceutical/Institute of Microbiology,
Chinese Academy of Sciences (Čína) (HEK-293T)
– Medicago (Kanada) (HEK-293)
– Novavax (USA) (HEK-293)

Očkovací látky mRNA:

– Moderna, Inc. spolu s National Institute of Health (USA) (HEK-293)
– Pfizer a BioNTech (USA, Německo) (HEK-293)
– Sanofi Pasteur a Translate Bio (USA, Francie) (HEK-293)

Očkovací látky DNA:

– Inovio Pharmaceuticals (USA) (HEK-293)

II. Farmaceutické podniky, které v žádné fázi nepoužívají plodové buněčné řady (stav k 10. listopadu 2020; při zohlednění stádia vývoje očkovací látky)

Oslabené nebo inaktivované živé očkovací látky:

– Beijing Institute of Biological Products/Sinopharm (Čína)
– Wuhan Institute of Biological Products/Sinopharm (Čína)
– John Paul II Medical Research Institute (USA)

Očkovací látky s použitím virových vektorů:

– Institut Pasteur a Themis and Merck (USA, Francie)
– Shenzhen Geno-immune Medical Institute (Čína)
– Merck a IAVI (USA)

Očkovací látky na proteinové bázi:

– Clover Biopharmaceuticals, Inc. (Čína)

– Sanofi a GSK Protein Sciences (USA, Francie)
– Sorrento (USA)
– University of Queensland a CSL Ltd. (Austrálie)

Očkovací látky mRNA:

– CureVac (Německo)

Očkovací látky DNA:

– Genexine (Korea)
– Symvivo Corporation (Kanada)

Je však třeba poznamenat, že některé farmaceutické podniky ještě neabsolvovaly všechny fáze procesu. Jinými slovy, některé z nich by stále ještě mohly ve zbývajících krocích, např. ve fázi testování, použít nedovolené buňky.

Budiž poukázáno na to, že v USA sídlící John Paul II Medical Research Institute se svojí chartou zavázal nepoužívat buňky z potracených plodů.

Závěrem uvádíme, že existují ještě jiné projekty na očkovací látku proti covidu-19, celkem jich je 200. Tento seznam zohledňuje ty, které jsou nejpokročilejší.

Kázání P. Tomáše Stritzka FSSPX na svátek Sváté rodiny v Boršově nad Vltavou dne 10. ledna 2021

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Drazí věřící,

svátek Sváté rodiny obrací naši pozornost k rodině, která je základní jednotkou lidské společnosti. Bůh stvořil člověka jako muže a ženu, aby se spojili k plození potomstva, aby založili rodinu. Bůh jim přikázal: „Milujte se a množte se a naplňte zemi.“ Život v rodině patří k lidské přirozenosti. Bůh stvořil člověka k obrazu Božímu jako muže a ženu. Právě spojení muže a ženy k plození potomstva v lásce je obrazem plodnosti Boží lásky. O tom

někteří theologové hovoří a rozjímají o tom. A theologové hovoří také o tom, že láska mezi Otcem a Synem je zobrazena láskou mezi mužem a ženou; plodem lásky Otce a Syna je Duch Svátý, čili Osoba lásky, která je spojuje, a plodem lásky muže a ženy je pak člověk – dítě, kterému v lásce dávají život. Rodina je jednou ze stop Nejsvětější Trojice ve stvoření; takto o ní theologové píší. Duch Svátý je Osoba, kterou vzýváme jako Posvětitel. Plodem lásky muže a ženy má být rodina, která posvěcuje. V tom má být obrazem Nejsvětější Trojice. A tím plodem, který posvěcuje, je potomstvo, které je posvěceno skrze rodinu, a posvěcením rodin je posvěcována také společnost. A to je velký a vznešený úkol, který Bůh do přirozenosti rodin vložil už ve svém stvoření.

Pokud dnes slavíme Svatou rodinu, tak můžeme rozjímát, jak tato rodina naplnila tento úkol mimořádným, nadpřirozeným způsobem, v té nejdokonalejší míře. Panna Maria se svatým Josefem se spojili v manželství zasvěceném Bohu v čistotě. Jejich manželská láska byla milostí mimořádně pozdvižena k Boží lásce. A ta jim svěřila potomstvo nejsvětější – samého Syna Božího. Jejich manželská láska tedy neplodila obvyklým způsobem, ona se stala plodnou přímým zásahem Boží lásky. To je mimořádné. Proto také nebylo manželství Panny Marie se sv. Josefem nepřirozené, nebylo však ani přirozené, ale ve svých podstatných vlastnostech a účincích nadpřirozené. To je specifikum Svaté rodiny. A stejně, jako nikdo nemůže dosáhnout svatosti Kristovy, ale musíme se učit ve škole Jeho svatosti – k tomu nás vyzývá Kristus sám, přikazuje nám to –, totéž platí o neposkvrněnosti a dokonalosti Panny Marie, i ona je naším velkým, nedostižným příkladem, ale totéž platí i o Svaté rodině. Žádné rodině není svěřeno Boží Syn osobně, ale všem křesťanským rodinám je svěřeno skrze svátost manželství být obrazem Svaté rodiny, následovat její dokonalost a ctnosti a dle toho, jak je komu Bohem svěřeno, plodit a vychovávat údy mystického Těla Kristova, Církve. To je právě ono naplnění ve svátostném manželství.

Lidská sexualita, která je přirozeným základem spojení rodiny, je svátostností manželství směřována k nadpřirozenému cíli. Proto je zneužívání lidské sexuality nejen mimo manželství, ale právě hlavně v manželství – umělým zabraňováním plodnosti či nechotou přijímat z ruky Boží i hojnější potomstvo – rozvracením Božího řádu a pořádku a přímo také vzpourou proti nadpřirozenému posvěcení rodiny skrze svátost manželství. Manželské spojení muže a ženy je a má být obrazem plodivé lásky Boží, proto je křesťanské žít manželským životem důstojným

způsobem tak, aby to odpovídalo přirozenosti oduševnělého tvora; to je to, co by mělo být vlastní každé křesťanské rodině. Proto není dovoleno naplňovat manželský život takovým způsobem, kdy je umělým způsobem vyloučeno zplození potomstva, a naopak je dovoleno žít manželským životem i tehdy, pokud z přirozených důvodů nemůže dojít k zplození potomstva, protože takový manželský akt zůstává vyjádřením spojení v plodivé lásce. Pohlížení na lidskou sexualitu jako na něco neřestného, nedokonalého, to je Církví dávno zavrženo. To rozhodně není postoj katolické Církve, s pravou zbožností to nemá naprosto nic společného a je to sektářské, stejně jako je odpudivá sexuální nevázanost a perverze. To jsou dva extrémy, které samozřejmě pro nás křesťany jsou zcela zavržením hodné, ale u toho prvního si to ne všichni plně uvědomují. Jistě je cesta plného zasvěcení Bohu v dokonalé čistotě dokonalejší, ovšem to není cesta přirozená, to je nadpřirozené povolání. K této čistotě byli povoláni svatý Josef s Pannou Marií pro mimořádnost úkolu. K této cestě jsou pak povoláni kněží a řeholní osoby, které se zřikají plodnosti přirozené pro plodnost nadpřirozenou v milosti. Ale právě kněžská a řeholní povolání jsou povolání, jsou to povolání od Boha; a naopak založit rodinu není Boží povolání, ale je to projev Bohem jako dobré stvořené lidské přirozenosti, která je do nadpřirozeného řádu pozdvižena svátostí manželství. V tom je rozdíl. K založení rodiny je v podstatě disponován každý, kdo není povolán k nadpřirozenému zasvěcení se Bohu, anebo z různých okolností pak nezůstane sám a neposvětit svůj život jinak. To je také možné a také legitimní, ale v podstatě lidské přirozenosti leží ono založení rodiny. Čili falešná je cesta odmítání či znevažování rodinného života a s ním spojené lidské sexuality pro nějaké sterilní puritánství. To je naprosto nekřesťanské. Právě křesťanský postoj, naše víra, nás vede k velké úctě a k tomu, že si vážíme nadpřirozených povolání v čistotě pro nadpřirozenou plodnost – to jsou kněžská a řeholní povolání –, ale že si vážíme rovněž křesťanských rodin, které jsou posvěceny svátostí manželství a které jsou nejen plodné v souladu s přirozeností člověka a přinášejí a vychovávají potomstvo k přirozenému pozemskému cíli, ale i k nadpřirozenému cíli, což je hlásání evangelia do celého světa a věčná spása. Amen.

Pochválen buď Pán Ježíš Kristus!

POŘAD BOHOSLUŽEB NA BŘEZEN – DUBEN

Změna dle opatření státu vyhrazena

Růženec a možnost svaté zpovědi vždy půl hodiny před Mší sv.

BRNO-ČERNOVICE

Kaple Královny posvátného růžence, Faměrovo nám. 26

21. 3. a 18. 4. – 17.30 – Mše sv. chorální a Svátostné požehnání
Ostatní neděle – 10.00 – Mše sv. chorální a Svátostné požehnání
Každé úterý – 18.00 – Mše sv.
2. 3. Mše sv. není
3. 3. – 18.00 – Mše sv.
5. 3. – 18.00 – 1. pátek – Mše sv. s lidovým zpěvem
6. 3. – 8.00 – 1. sobota – Mše sv. s lidovým zpěvem
8. 3. – 18.00 – Sv. Tomáše Akvinského, patrona křesťanských akademiků – Mše sv. chorální
19. 3. – 18.00 – Sv. Josefa – Mše sv. chorální
25. 3. – 18.00 – Zvěstování Panny Marie – Mše sv. chorální
26. 3. – 18.00 – Sedmibolestné Panny Marie – Mše sv. chorální
27. 3. – 10.00 – Výroční requiem k úmrtí Msgr. Marcela Lefebvra
28. 3. – 10.00 – Květná neděle – svěcení ratolestí a Mše sv. chorální
1. 4. – 18.00 – Zelený čtvrtek – Mše sv. a po ní rozjímání v Getsemanské zahradě
2. 4. – 10.00 – Jitřní hodinky
– 17.00 – Bohoslužba Velkého pátku, zakončená rozjímáním na Božím hrobě do večera Bílé soboty
3. 4. – 18.00 – Bohoslužba Bílé soboty a slavné Vzkříšení
4. 4. – 10.00 – Hod Boží velikonoční – Mše sv. chorální a svěcení pokrmů
5. 4. – 10.00 – Velikonoční pondělí – Mše sv. s lidovým zpěvem
26. 4. – 8.00 – Prosebné procesí a Mše sv.
Ostatní dny – 8.00 – Mše sv.

PRAHA

Praha 7-Holešovice, Avion Club, Heřmanova 719/25

- 1., 3. a 5. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
2. a 4. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální
28. 3. – 17.30 – Květná neděle – svěcení ratolestí a Mše sv. chorální
1. 4. – 18.00 – Zelený čtvrtek – Mše sv. a po ní rozjímání v Getsemanské zahradě
2. 4. – 17.00 – Bohoslužba Velkého pátku
3. 4. – 18.00 – Bohoslužba Bílé soboty
4. 4. – 10.00 – Hod Boží velikonoční – Mše sv. chorální a svěcení pokrmů

PSTRUŽÍ (u Frýdlantu nad Ostravicí)

Kostel sv. Barbory a všech panen mučednic, Dům sv. Prokopa, č. p. 107

1. a 2. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální
3., 4. a 5. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
4. 4. – 17.30 – Hod Boží velikonoční – Mše sv. chorální a svěcení pokrmů
5. 4. – 8.00 – Velikonoční pondělí – Mše sv. s lidovým zpěvem

PARDUBICE

Dům techniky Pardubice, nám. Republiky 2686

1. a 3. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
4. 4. – 10.00 – Hod Boží velikonoční – Mše sv. chorální a svěcení pokrmů

BORŠOV NAD VLTAVOU

Dům Msgr. Marcela Lefebvra, Farní 50

2. a 4. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
1., 3. a 5. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální
1. 4. – 18.00 – Zelený čtvrtek – Mše sv.
2. 4. – 11.00 – Křížová cesta
4. 4. – 17.30 – Hod Boží velikonoční – Mše sv.
chorální a svěcení pokrmů

UHERSKÝ BROD

Hřbitovní kaple, Starý hřbitov

1. a 3. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
5. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

ŽDÁR NAD SÁZAVOU

Kaple sv. Eliáše, proroka, nám. Republiky 1485/7, 1. patro

1. a 3. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální
Sobota před první nedělí (kromě 3. 4.) – 18.00 – Mše sv. s lidovým
zpěvem
4. 4. – 17.30 – Hod Boží velikonoční – Mše sv.
chorální a svěcení pokrmů
Každou středu společný růženec a litanie k sv. Josefu – 17.30

JABLONEC NAD NISOU

Eurocentrum – malý sál, Jiráskova 7

14. 3. a 11. 4. – 10.00 – Mše sv. chorální

KROMĚŘÍŽ

Kaple sv. Kříže – Hotel Octárna, Tovačovského 318/18

4. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

VELKÉ MEZIRÍČÍ

Kaple Krista Krále

18. 3. a 15. 4. – 17.30 – Mše sv.

ZLATÉ HORY

Dům sv. Hedviky, Kostelní 440

20. 3. a 17. 4. – 9.00 – Mše sv. chorální

Naše internetové stránky: <http://fsspx.cz>

Telefon na děkanství: 548 210 160

Dárcovské konto:

Název účtu: **Kněžské bratrstvo svatého Pia X.**

Měna účtu: **CZK**

Číslo účtu: **2801456074**

Kód banky: **2010**

Na požádání můžeme dodat potvrzení o peněžním daru pro Kněžské bratrstvo sv. Pia X. Za všechny příspěvky na naši činnost děkujeme a Pán Bůh zaplatí.